

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 4 సంచిక : 18 వుప్పు : 22 ఎడిటర్ : శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (బ్రోము)

(సద్గురు శ్రీ నాన్కగాలి అనుగ్రహభావములు, 20-1-99, ఉండి.)

ప్రియమైన అత్థబంధువుల్లారా, నొండు తెచ్చే కొఱకులైయేడు ఎక్కువుగా ఉన్న వ్యక్తిగతి కు స్తుతి చేయాలని కీర్తిశోభకుగా చేయాలని అనుభవించే కొలది మన నిజమైన ఇల్లు మోక్షం. మన నిజమైన ఇంటికి వెళ్లేవరకు ఇలా జన్మిస్తా ఉంటాము, మరణిస్తా ఉంటాము. దుఃఖానికి కారణం కోలక. ఏ కోలక అయిన అనుభవించే కొలది పెరుగుతూ ఉంటుంది. కోలకను బట్టి పునర్జన్మ వస్తుంది. నిరంతరము మనస్సు గురించి ఆలోచిస్తూ మనస్సును జయించలేము. ఏది అయితే మనం అవునో దాని గురించి శ్రవణం చేయటం వలన, దానిని ధ్యానం చేయటం వలన మనం కాని దానికి దూరమవుతాము.. శలీరంలో ఉన్న రోగాలు అన్న తగ్గితే ఆరోగ్యం వస్తుంది, మనస్సులో ఉన్న రోగాలు అన్న పణ్ణే మోక్షం వస్తుంది. కోపము, అసూయ, కామము ఇవి అన్న మనస్సులో ఉన్న పెద్ద రోగాలు. వీటి వలననే మనం దోషాలు చేస్తాము. శలీరంలో ఉన్న రోగాలు తగ్గటానికి మనం మందులు ఎలా వాడతామో అలాగ మనస్సులో ఉన్న రోగాలు తగ్గటానికి పూజ, జపం, ధ్యానం, సత్కారుషుల సహవాసం చేయాలి. ఉన్నది ఈశ్వరుడే. అహంభావన లేదు. ఇది తెలియకపోవటం వలన అహంభావన ఉంది అనుకొంటున్నాము. ఉన్నది ఈశ్వరుడు మాత్రమే, అహంభావన లేనే లేదు అనే గాథమైన విశ్వాసం అవసరం.

నేను ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాను. దానికి రాజీనామా చేసి మీ సమశ్శంలో ఉండివేషాలని ఉంది అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. భగవాన్ ఎక్కడో ఉన్నాడు అనుకుంటున్నావు. ఆయన ఎప్పుడూ సీతోనే ఉన్నాడు. నువ్వు ఎక్కడో ఉన్నావు, భగవాన్ ఎక్కడో ఉన్నాడు అని అనుకోవటం వలన ప్రయాణం చేయాలి అనుకోంటున్నావు. సీవు ఎక్కడ ఉన్నావో భగవంతుడు కూడా అక్కడే ఉన్నాడు అని తెలిసే ఈ ప్రయాణాలు బాధలు ఉండవు అంటున్నారు భగవాన్.

భగవాన్ నీకు వేరుగా లేదు. భగవాన్ అంటే చైతన్యం. ఆ చైతన్యానికి వేరుగా నీవు లేవు..
అయితే ఏదైతే నీవు కాదో అది నీవు అనుకుంటున్నావు. ఏదైతే నీవు అవునో అది నీకు
తెలిసేవరకు కాని దానిని నువ్వు అనుకోవటం తొబ్బిజన్మలు ఎత్తినా నీవు మానవు. లోపల
ఉన్న చైతన్యం మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చాడ ఈ వస్తువే జన్మజన్మల నుండి మన కూడా

వచ్చి మనలను సంస్కరించి ఆ వస్తువును తెలుసుకోవటానికి సహకరిస్తొంది అన్న సంగతి ఆ వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చాడ నీకు తెలుస్తుంది. నీవు ఎవరో నీవు తెలుసుకోవటానికి ఉద్దేశం మానక్కరలేదు. ఉద్దేశం మానివేసినంత మాత్రం చేత నీవు ఎవరో నీకు తెలియదు. దేహాభమానం విడిచిపెట్టాలి గాని ఉద్దేశం విడిచిపెట్టనక్కరలేదు. నీ స్వరూపం నీవు తెలుసుకోవటమే మోట్టం. ఓనికి వ్రతం అవసరం. అది సత్యానారాయణస్తామి వ్రతం కాదు. సత్యానారాయణస్తామి వ్రతం చేసుకోవాలంటే చేసుకో మంచిదే. కాని ఇక్కడ చెప్పే వ్రతం అది కాదు. దుర్మణాలు, దురభ్యాసములు, దురలవాట్లలోనికి వెళ్లను అనే ధృతమైన నిష్ఠయం అనే వ్రతం నీకు ఉండాలి. నీ స్వరూపంలో నుండి నీవు జారకుండా చూసుకొంటే నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది గాని ఉద్దేశం మానివేస్తే, నీవు చేసే పని మానివేస్తే తెలియదు. నీవు ఇంటి దగ్గర ఒకలాగ ఉంటావు, ఆఫీసులో ఒకలాగ ఉంటావు. ఇంటి దగ్గర నప్పం వస్తేబాధ పడతావు, ఆఫీసులో నప్పం వస్తే నీకు బాధ రాదు. ఎందుచేతనంటే ఆఫీసులో పనిచేసేటప్పుడు నేను, నాది లేకుండా పనిచేస్తున్నావు. ఇంటి దగ్గర నేను, నాది అనే భావనతో పనిచేస్తున్నావు. నీ దుఖానికి కారణం నేను, నాది అనే భవనే.ఆఫీసులో నేను, నాది లేకుండా ఎలా పనిచేస్తున్నావో అలాగ ఇంటి దగ్గర కూడ పని చేస్తే నీ మనస్సు సుధమవుతుంది, నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. పని నీకు జ్ఞానానికి అడ్డు రాదు. నేను, నాది అనే భావన నీకు అడ్డు వస్తుంది.అందువలన ఆ తలంపును మార్చుకో నీవు స్వతంత్రుడవు అవుతావు. ఆఫీసులో కర్తృతేని కర్తృను చేస్తున్నావు. ఇంటి వద్ద కర్తృతో కూడిన కర్తృను చేస్తున్నావు. అందుచేత అక్కడ బంధింపబడటం లేదు, ఇక్కడ బంధింపబడుతున్నావు. అక్కడ లాభనప్పములు నీ మనస్సును ముట్టుకోవటంలేదు, ఇక్కడ లాభనప్పములు నీ మనస్సును ముట్టుకుంటున్నాయి. ఆఫీసులో కర్త లేని కర్తృను ఎలా చేస్తున్నావో అలాగ ఇంటి వద్ద కూడాకర్త లేని కర్తృను ఆచరిస్తే నీ జీవయాత్ర సుఖంగా వెళ్లిపోతుంది, దేహం శవం అయిన తరువాత మోట్టం వస్తుంది. పూర్ణ శరణగతి అంటే నీవే ఉన్నావు, నేను లేను అని. నీవు శరణగతి చెంది చూడు నీ విషయాలను భగవంతుడు ఎలా చూస్తాడో, నీ జీవితాన్ని ఎలా మలుపు త్రిప్పుతాడో నీ అనుభవంలో నీకి తెలుస్తుంది.

రమణ మహర్షి గారు ఇల్లు విడిచిపెట్టారు అని మనం ఇల్లు విడిచిపెట్టేన్నే జ్ఞానంరాదు కదా అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. ఇల్లు విడిచిపెడితే జ్ఞానంవస్తే అందరూ ఇల్లు విడిచిపెట్టియువచ్చు. ఆయన దేహ ప్రారభంలో ఇల్లు విడిచిపెట్టవలసి ఉంది ఇల్లు విడిచిపెట్టారు. మోక్షానుభవం

పొందటానికి ఏ మూలతలంపు అయితే అడ్డ వస్తుందో దాని నుండి విడుదల పొందటం వలన మోక్షం వస్తుంది గాని నీవు సన్మానం పుచ్ఛకొన్నంత మాత్రం చేత జ్ఞానం రాదు, ఇల్లి విడిచిపెట్టినంతమాత్రం చేత మోక్షంరాదు. బాహ్య ప్రక్రియల వలన జ్ఞానం రాదు. ఏ అజ్ఞానం నుండి మనం విడుదల పొందాలో అందులో నుండి విడుదల పొందితే నీవు గృహస్తుడవయినా, సన్మానిసివయినా, ఇంటిలో ఉన్న బయట ఉన్న మోక్షం వస్తుంది. ఎందులో నుండి విడుదల పొందాలో అందులో నుండి విడుదల పొందు. ఇంటి నుండి పాలిపోవటం వలన జ్ఞానం రాదు. దేని నుండి విడుదల పొందలో అది సిర్దారణ చేసుకో, ఉపాసన చేయాలి, ఒక అవతారపురుషుని గాని, గురువును గాని ఉపాసన చేస్తూఉంటే, వారు చెప్పిన మాటలను శ్రవణం చేస్తూ ఉంటే, మననం చేస్తూ ఉంటే, ఆ మాటలకు అనుగుణంగా జీవిస్తూ ఉంటే విషయాలు ఎదురుగా ఉన్న ఆ విషయాలు ఇంతియాలను ఆకల్పించవు, మనస్సుకు వికారం కలుగదు. ఉపాసన వలన మోక్షం వస్తుంది. పరమేశ్వరుని చింతించకుండా పరమేశ్వరుడు తెలియబడడు. నేను గృహస్తుడను, నేను సన్మానిసి అనుకోవటం వలన ప్రయోజనం ఏమిటి? నీవు గృహస్తుడవు అయినా, సన్మానిసి అయినా నీవు ఏదైతే అవునో దానిని నిరంతరము చింతించటం వలన అదే అవుతావు.

నేను ఎవరితోను మాట్లాడను అని కుటుంబంలోని సభ్యులతో మాట్లాడటం మానివేసినంత మాత్రం చేత జ్ఞానం రాదు. కుటుంబ సభ్యులతో తగు మాత్రంగా ఉండాలి గాని అతి హనికిరాదు. అతి వలన బంధం వస్తుంది. బంధం వలన దుఖం వస్తుంది. ఏకాంతవాసం, సహవాసం అవసరమే. పదిమంచిలో ఉండి మనం పని చేసినప్పుడు మనలోని బలహీనతలు తెలుస్తాయి. అసలు తత్త్వానికి ఆకారము లేదు. దానిని కేవలం ఒక ఆకారానికి, ఒక నామానికి, హలమితం చేసినప్పుడు సమాజంలో పేచీలు వస్తునే ఉంటాయి. రాజకీయాల పేరు మీద ఎంత అశాంతి ఉందో, మతాల పేరు మీద అంత అశాంతి ఉంది. ఇద్దరు ఉంటే ఒకడు ఎక్కువ, ఒకడు తక్కువ. ఉన్నది ఒక్కటే అయితే ఎక్కువ, తక్కువ ఏమిటి? నీ మాటను ప్రత్కున పెట్టి భగవంతుడు చెప్పిన మాటను అర్దం చేసుకొని, ఆచరిస్తే అది నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనం బాగుపడటానికి ఒక్క మాట చాలు. నీవు పనిని విడిచిపెట్టవద్దు, మమకారాన్ని విడిచిపెట్టు. వృత్తిని విడిచిపెట్టవద్దు, అహంవృత్తిని విడిచిపెట్టు. ఇది అంతా నేను చేస్తున్నాను అనే భావనను విడిచిపెట్టు. నీ కుటుంబంలోని సభ్యులు నీ వాళ్ళు అనుకోకు, దేవుని వారు అనుకోని వాలకి బట్టకొను, తిండి పెట్టు. అప్పుడు నీకు మమకారం పోతుంది.

యెర్రాక్ లెప్పడ్ వీంచ్ రెట్ కొండ్రుడ్ తో నొంగ నొంగలున్ ది స్తోమం
 శ్రీ పతి రూపాన్ని ధ్వనం చేసుకో. నీకు కలిగి ఉన్న దానిలో ఇతరులకు పెట్టు. నీ శ్శేషం
 గులంది ఎలా ఆలోచించుకుంటున్నావో అలాగే ఇతరుల శ్శేషం గులంది ఆలోచించు.
 ఎవరిని చూసి నీవు అసుాయపడవద్దు. అప్పుడు నీ చైతన్యస్థాయి పెరుగుతుంది, జ్ఞానం
 కలుగుతుంది, తలన్నావు). భార్య రోజూ తిడుతోంది అనుకోండి సన్మానం పుచ్చుకుంటే
 బాగుండును అని కొంతమంది అనుకుంటారు. అలా కాదు. పూర్వం అనేక మంది సన్మానం
 పుచ్చుకున్న ఇంటిలోని మనుషుల మీద ద్వేషంతో, కోపంతో కుటుంబాన్ని త్వజించలేదు.
 గాతమటుద్దుడు సన్మానం పుచ్చుకున్నాడు. అతనికి భార్య మీద కోపమా లేక ఇంటిలోని వారి
 మీద, ప్రజలమీద కోపమా దాని కోసం కాదు. అతని ప్రేమ, జ్ఞానం విస్మయపరచటానికి, ఏదైతే
 వారు పొందాలో అది ఇతరులకు ఇవ్వటం కోసం, తనంతటి వారిగా ఇతరులను చేయటం
 కోసం వారు సన్మానం పుచ్చుకున్నారు గాని ఎవరిమీదో కోపము వలన, ద్వేషంవలన కాదు.
 మనము పని చేస్తున్నాము, సన్మానులు పనిచేస్తున్నారు. మన పరిభ్రమ, వారి పరిభ్రమ
 ఎక్కువ. వారు కర్తృ ఫలాన్ని త్వాగం చేస్తున్నారు, మనం చేయటంలేదు. పని చెయ్యి, ఎలా
 పని చేస్తే మోక్షం వస్తుందో అలా పని చెయ్యి ఎలా జీవిస్తే మోక్షం వస్తుందో అలా జీవించు. నీవు
 బ్రహ్మచారిగా ఉన్న, గృహస్థుడుగా ఉన్న, సన్మానిగా ఉన్న నీవు బ్రహ్మమే. నీవు ఐ స్థాతలో
 ఉన్న బ్రహ్మమే. బ్రహ్మభావనను విడి-చిపెట్టవద్దు, అఖండభావనను విడి-చిపెట్టవద్దు. నీ బట్టలకు,
 ఉపాధికి పరిమితం అవ్వవద్దు. అన్ని ఉపాధులు మనమే అనుకుంటే ఇచ్చాము, పుచ్చుకున్నాము
 అనే భావన వేళలుంది.

- 15-3-99 సుండి 23-3-99 వరకు సుారత (గుజరాత్) క్యాంప్**
- 25-3-99 పాలకోదెరు లో శ్రీ నాన్నగాలి ప్రవచనము**
- 27-3-99 జిస్కూరులో శ్రీ నాన్నగాలి ప్రవచనము**
- 28-3-99 సుండి 8-4-99 వరకు అరుణాచలం క్యాంప్**
- 11-4-99 పాలకోల్లు క్షత్రియ క్షత్రాణ మంటపంలో శ్రీ నాన్నగాలి ప్రవచనము.**
- 15-4-99 పిడూరు లో (పయా అలమూరు) శ్రీ నాన్నగాలి ప్రవచనము**
- 30-4-99 యానం లో శ్రీ నాన్నగాలి ప్రవచనము**